

DESEMBRE 2003 N° 19

LA PILASTRA

Una passera peatonal
unirà els municipis de Bescanó i Sant Gregori

REVISTA

AJUNTAMENT
DE BESCANÓ

EDITA AJUNTAMENT DE BESCANÓ

1.700 EXEMPLARS

REVISTA

- 1 PORTADA
- 2 SUMARI / HORARIS TEISA / TELÈFONS D'INTERÉS
- 3 EDITORIAL / EL MENTA
- 4 POBLE EN VIU
El Bescanoni més fort (Jovent Alternatiu de Bescanó).
Museu Etnològic de Bescanó.
- 5 POBLE EN VIU Impressions d'un viatge a Roma.
- 6-7 POBLE EN VIU El Reportatge.
La XIII Exposició de Bolets.
- 8 POBLE EN VIU El racó dels contes / L'Associació
de Gent Gran de Bescanó.
- 9 POBLE EN VIU La Coral Joaquim Ruhí.
La Germandat de Donants de Sang.
- 10-11 POBLE EN VIU L'àlbum de Bescanó.
- 12 INFORMACIÓ MUNICIPAL Una passera peatonal
sobre el riu Ter.
- 13 INFORMACIÓ MUNICIPAL Jornada d'inauguracions.
- 14-15 ENTREVISTA A Miquel Segur, precursor de l'ala delta
a Girona.
- 16-17 L'ESCOLA La tardor a l'escola.
- 18 ESPORTS L'entrenadora del Tennis guanya el torneig
Vila de Limoux. El Club de Patinatge.
- 19 LLENGUA El Haiku.
- 20 MEDI AMBIENT Restauració de la Central Elèctrica.
El Consorci Alba-Ter.
- 21 JARDINERIA / SALUT Consells d'hivern / La campanya
de prevenció de la grip.
- 22-23 ENTRE CAMINS I CORRIOLS
La colla l'Isard assoleix la Pica d'Estats.
- 24 CONTRAPORTADA Llibres editats per l'Ajuntament.

Horaris de la Teisa (sortides des de Bescanó):

Direcció GIRONA-OLOT:

·Feiners: 7,15 / 9,45 / 11,45 / 13,30 / 16,00

·Dissabtes feiners (fins a Amer): 7,15 / 9,30 / 13,30

·Dissabtes i festius: 11,45

·Diumenges i festius (fins a Anglès): 15,45

·Diari: 17,45 / 19,15 (fins a Amer) / 20,45

Direcció OLOT-GIRONA:

·Feiners: 7,10 / 8,20 / 13,05 / 18,50

·Dissabtes feiners: 8,20 / 10,20

·Diari: 10,20 / 15,10 / 16,05 / 20,05

Ajuntament:

Oficines municipals: 972440005

Fax: 972442702

Recaptació: 972442649

Hotel d'Entitats: 972440160

Piscines: 972442868

Consultori Mèdic: 972442570

Farmàcia: 972440059

Cinema Unió: 972440160

Escola pública: 972440228

Escola bressol Bescanó Nins: 972440363

Biblioteca: 972440720

Casal d'avis: 972440779

Mossos d'Esquadra: 088

Creu Roja: 972222222

Bombers: 085

Hospital universitari de Girona Dr. Josep Trueta: 972940200

Parròquies:

Sant Llorenç de Bescanó: 972440281

Sant Andreu d'Estanyol: 972440281

Sant Pere de Montfullà: 972238189

Sant Mateu de Vilanna: 972420807

EDITA Ajuntament de Bescanó DIFUSIÓ 1.700 exemplars REDACCIÓ Consell de redacció (Neus Salvador, Fanny Carbonell, Miquel Gironès, Núria Sararols, Fina Jiménez, Xavier Soler, Vicky Blanco, Joan Masoliver, Judit Frigolé, Mei Ferrer, Ramon Ministral i Dolors Vilamitjana) COORDINACIÓ I DISSENY GLAM COMUNICACIÓ (972 583 300) / Jaume Geli IMPRESSIÓ Serveis d'Imatge Bescanó DIPÒSIT LEGAL GI-1260-96

Una nova etapa de La Pilastra

Consell de Redacció de la Pilastra

Aquesta edició de La Pilastra que teniu a les mans enceta una nova etapa de la revista. No és la primera vegada que, des de que es va recuperar la capçalera i es va tornar a endagar una revista municipal, el desembre del 1996, es parla d'etapes. La Pilastra surt a iniciativa de l'Ajuntament, però la seva publicació es deu a la col·laboració desinteressada d'un grup de persones que configuren el Consell de Redacció i a l'aportació, també totalment altruista, d'associacions, entitats, l'escola i veïns del nostre municipi. Per motius personals i/o professionals, la configuració del consell de redacció ha sofert, al llarg d'aquests anys, algunes modificacions. Els mateixos motius han portat també sovint a tenir més o menys participació social del poble. Tanmateix, tot i aquestes fluctuacions que han derivat en una certa irregularitat en la periodicitat de la publicació, el balanç que en podem fer és positiu, tant pel que fa al contingut com per la participació i el paper que, dins la nostra història més contemporània, té la Pilastra.

Ara encetem aquesta nova etapa a la qual ens referim. Hi ha hagut algunes incorporacions al consell de Redacció; s'ha canviat l'empresa periodística que dóna assessorament i forma tant al contingut d'algunes de les pàgines com a la maquetació i estructuració de les seccions. Amb aquestes modificacions neix també un nou disseny i una nova periodicitat. Llevat d'aquest número que teniu a les mans i que ha de suposar un relançament de la nostra revista municipal, a partir del 2004 s'han programat tres revistes que han de sortir al carrer els mesos de gener, maig i setembre.

Ja per acabar, us volem recordar que aquestes pàgines estan obertes a la vostra participació. Esperem que en aquesta nova etapa, la Pilastra sigui rebuda per part de tots vosaltres amb el mateix entusiasme que hi ha posat el Consell de Redacció.

Bescanó viu una festa major plena de novetats

ELS MEMBRES DEL JAB, DURANT LA FESTA MAJOR D'AQUEST ESTIU

UNA DE LES PROVES DEL BESCANONÍ DE FERRO, QUE ENGUANY S'HA CELEBRAT PER PRIMER COP

ELS GUANYADORS DEL BESCANONÍ DE FERRO

Una mostra d'art religiós ens acosta a les vestimentes dels sacerdots de les parròquies de Bescanó i Estanyol

La junta del Museu Etnològic de Bescanó

La mostra sobre art religiós organitzada pel Museu Etnològic de Bescanó en motiu de la festa major ens va acostar a la vestimenta que portaven els sacerdots de les parròquies de Bescanó i Estanyol. La mostra va rebre molts visitants, tant del mateix municipi com de fora, i la gent va mostrar la seva satisfacció de que elements com els exposats no restin a l'oblit.

Entre els elements que s'hi podien veure cal destacar una Vera Creu de Sant Andreu de la parròquia d'Estanyol, tot i que els vestits i una capa de color negre van ser els que van causar més impacte pel seu simbolisme i pels records dels nostres avantpassats.

EN AQUESTA CRÒNICA EL JOVENT ALTERNATIU DE BESCANÓ ENS EXPLICA COM ES VA VIURE LA PRIMERA EDICIÓ DEL BESCANONÍ DE FERRO I L'ESPECTACLE D'EN JORDI MUIXACH DES DE LA VESSANT DE L'ORGANITZACIÓ

JAB

Jovent Alternatiu de Bescanó

Dissabte, 9 d'agost.- Som dissabte 9 d'agost i com tots sabeu ens trobem al bell mig de la Festa Major. Fa molta calor i a molts de nosaltres ens vindria bé fer una becaïneteta després de dinar per tal de recuperar les hores perdudes la nit anterior, però tenim molta feina per fer ja que aviat començarà la primera edició del Bescanóní de Ferro.

Des de primera hora de la tarda la gent del Jovent Alternatiu de Bescanó (JAB) va amunt i avall per la gespa del pavelló: que si la bala de palla més a la dreta, el tractor més a l'esquerra, les rodes més apilonades..., en fi, tothom hi diu la seva.

Ja toquen quarts de set de la tarda. Comencen els nervis inicials per la primera edició del Bescanóní de Ferro, conegut com el "Forçut de Bescanó". Tots ens preguntem: Hi haurà gent? Els agradarà? S'ho passaran bé?

Ja és l'hora. Comencem a pesar als nostres concursants enmig d'aplaudiments i rialles del nostre públic. Ostres! Exclama un, aquell només pesa 90 kilos? Doncs el feia una mica més reforçat! I aquell noi d'allà només en pesa 65, i vol participar? Si no se'l veu gens forçut! Oh!, i aquell altre, el dels pantalons militars, qui deu ser?

Un cop pesats és hora que ens demostrin la seva força, habilitat i destresa, és a dir, que ens demostrin si mereixen ser el primer Bescanóní de Ferro de la història de Bescanó.

Comencen les proves i amb la primera els nostres concursants ens demostren la seva habilitat tot carregant i descarregant rodes d'un remolc; després la seva agilitat tot transportant marranxes plenes d'aigua amunt i avall; llavors, la seva destresa amb la bala de palla o la seva traça tot clavant piquetes, però amb el tractor ja és un altre tema! Tots els nostres concursants han aconseguit estirar-lo i el nostre públic no se'n sap avenir!

Ja quasi s'han realitzat totes les proves i només ens queda la traca final: transportar gent del nostre públic d'un cantó a l'altre tot i que algun dels nostres concursants ja vol abandonar!

Sabem l'esforç que hi hem posat tots els que hem fet possible aquesta primera edició del Bescanóní de Ferro, tant participants com organització. Moltes gràcies a tots i a tots els que van venir a veure el concurs. I ja us podeu començar a entrenar per l'any vinent!

Diumenge 10 d'agost.- Ja hem arribat a diumenge i tenim una nova activitat al nostre poble organitzada pel JAB, el conegut Jordi Muixach, amb les seves gosses. Passem una molt bona estona veient com fa creure als xais i com fa participar a la mainada del nostre poble amb l'espectacle dels ànecs. Ara sí, ja comença el show i comprovem com tots els xais el creuen. Bé, tots no, perquè n'hi ha algun que se li resisteix una miqueta. Va ser una activitat molt curiosa i que va agradar molt a tothom.

Impressions d'un viatge a Itàlia

Neus Salvador

Els presagis no podien estar més equivocats. Tot el que feia preveure que el viatge començava amb mal peu, es va quedar en això: només un mal començament. Una gastroenteritis que va afectar gairebé la meitat dels passatgers per culpa d'un entrepà en mal estat servit per la companyia aèria i la pèrdua de tres dels nostres enmig de la capital italiana ens van fer pensar, per un moment, que aquell viatge potser no aniria tant bé com volíem. Però, per sort, no va ser així i el viatge que va organitzar el Casal d'Avis de Bescanó va anar tant bé que serà conservat com a un molt bon record per a cadascun dels 53 bescanonins que vam fer-lo.

Aquest estiu una cosina va venir a passar les vacances a casa. És una missionera que va estar 27 anys al Senegal i ara viu a Roma en una residència on acullen grups. La seva proposta d'organitzar una estada amb el Casal d'Avis ens va semblar molt encertada i ràpidament vam posar fil a l'agulla. Teníem la destinació, l'allotjament i només ens faltava un guia. I el vam trobar en la figura de mossèn Jaume Angelats, veí de Garriguella, que durant molts anys va estudiar a Roma. Mossèn Angelats va organitzar les visites, i tot va anar d'allò més bé.

Roma és una de les ciutats més conegudes per la seva riquesa cultural, històrica i religiosa, potser la que més. I lògicament un dels indrets més simbòlics és la Plaça de Sant Pere, un lloc sagrat fascinant. Allà ens va rebre el Papa Joan Pau II en audiència. En els seus tradicionals actes dels dimecres, el Papa va donar la benvinguda "al grup de la parròquia de Bescanó", nom que havíem donat en la inscripció. En sentir aquelles paraules, tots 53 vam esclatar a cridar i aplaudir. La Plaça de Sant Pere és una de les més famoses del món, i d'on sorgeix la Basílica del Vaticà, on vàrem poder contemplar la magnífica obra de la Pietat d'en Miquel Àngel i tota la resta, que és excepcional. Vam visitar els Museus Vaticans i la Capella Sixtina on Miquel Àngel va pintar el sostre amb fragments del Gènesi.

ELS 53 MEMBRES DE L'EXPEDICIÓ BESCANONINA A ROMA

Sense parar!

Durant una setmana no vam parar. Ens va impressionar el Colisseu, l'amfiteatre més gran de la Roma antiga, l'arc de Constantí i la Basílica de Sant Joan de Laterà que, segons la tradició, la va fer construir Santa Elena, mare de l'emperador Constantí. També vam visitar les Catacumbes de Sant Calixte amb la cripta de Santa Cecília i les Fosses Ardeatines -que recorden la cruel matança feta pels nazis a Roma el 24 de març de 1944-, Sant Pere in Vincoli o Sant Pere de les Cadenes, la Plaça Navona, el Panteó, la coneguda Fontana de Trevi, la Plaça Venècia, el Gesú -una església impressionant dels jesuïtes-, el Capitoli, el Foro Romà, Santa Maria la Maggiore i Sant Llorenç, el nostre patró, on hi ha les seves despulles i un llarg etcètera de monuments, carrers i places que a tots els van fascinar.

Recordo especialment un lloc que a tots ens va impressionar molt, els menjadors que té la Comunitat de Sant Egidi a Roma. Allà ens van explicar com es va fundar la Comunitat i després d'una passejada pels menjadors vam anar a Santa Maria del Trastevere on la Comunitat es reuneix cada dia durant tot l'any per fer la pregària per tots els pobres i necessitats d'aquest món. A continuació vam sopar al Trastevere a l'aire lliure. D'aquesta tarda ens emportem un record inoblidable.

Després de 7 dies, exhausts de tant caminar i, alguns de nosaltres, enyorant les migdiades, vam tornar cap a Bescanó, amb el record d'uns dies fantàstics que costarà moltíssim que se'ns esborrin. Les conseqüències... les coneixen prou bé els metges del CAP: s'han fet un fart de veure peus inflats i cansats i sentir els elogis d'un viatge per repetir. Així sí... amb uns quants anys menys!!

La tretzena exposició de bolets bat el rècord de mostres

EN TOTAL ES VAN PODER VEURE 162 BOLETS DIFERENTS

Mei Ferrer

Com cada any feia algunes setmanes que se'n sentia a parlar. Tot just entrada la tardor els bolets i tot el que els envolta és tema de conversa. Que si se'n faran, que si no se'n faran, que si ha plogut prou, que si el bosc és sec, que si aquest indret o l'altre, que si els pinatells o els escarlets, els rossinyols o els ous de reig, els cama-secs o els moixins... Al voltant d'aquests i altres comentaris, però, a Bescanó n'hi ha un altre que ja fa anys ha pres protagonisme al voltant d'aquesta temàtica, i no només a casa nostra, sinó arreu de les contrades gironines. Es tracta de l'exposició de bolets de la qual aquest octubre s'ha arribat a la 13ena edició.

Després d'una setmana plujosa que, per una banda, encoratjava als boletaires pel que podia aportar de bo a la temporada, però que per l'altra, feia preveure difícil la participació ciutadana en la recollida de bolets, dissabte el temps va fer una treva que va permetre a especialistes i aficionats recórrer no tan sols els boscos més propers sinó també els de comarques veïnes com la Selva Interior, la Selva Litoral o la Garrotxa i aconseguir, plegats, aportar un total de 162 bolets diferents, el 19 d'octubre, a la 13ena exposició ubicada, des de fa uns anys, a les dependències del C.E.I.P. Dr. Sobrequés.

A les 6 de tarda del dissabte 18 d'octubre, membres del Grup Boletaire Bescanoní se situen a les escoles per anar recollint els bolets que altres membres del Grup i una xifra important de veïns del municipi van portant per a l'endemà. L'ambient és distès. Les converses sobre les troballes, el lloc, les espècies, la jornada en general es van repetint fins entrada la nit. Una vegada tancat el torn de recollida, la feina comença l'endemà, el diumenge, a primera hora del matí.

Actes complementaris

A més de la pròpia exposició, el Grup Boletaire Bescanoní, amb la intenció de col·laborar en el coneixement del nostre entorn natural i de motivar la participació de tothom, fa temps que dins l'exposició de bolets organitza actes paral·lels que tenen aquests objectius. Així podem parlar del sorteig d'un cistellàs de bolets, del concurs "endevina quin bolet és..." (es tracta d'encertar el nom de 5 bolets exposats i entrar en el sorteig d'un cistell de boletaire) o apartats dedicats específicament a un bolet. Aquest any ha estat el peu de rata. També s'hi exposa material bibliogràfic relacionat amb el bolet i una degustació gratuïta de pernil i tast de vi.

Objectius del Grup Boletaire Bescanoní

El Grup Boletaire Bescanoní va nèixer fa 14 anys amb tres objectius ben clars:

- la voluntat de donar a conèixer, amb el detall més ampli possible, l'extensa varietat de bolets que creixen en els boscos del nostre municipi i en els propers i que, conjuntament amb la resta de natura, ens fan gaudir d'un veritable espectacle multicolor.
- Aconseguir que tothom pugui gaudir, amb seguretat, de les excel·lents virtuts gastronòmiques del gran ventall de bolets comestibles.
- Informar de com passar-s'ho bé collint bolets però, en tot moment, respectant els boscos i la natura en general i garantir-ne, així, la continuïtat de les espècies.

El món dels castells de bolets

Després d'un bon esmorzar, a les vuit, es van ordenant les mostres dels diferents bolets damunt d'uns trossos de suro acuradament preparats per a l'ocasió i que es van guardant d'un any per l'altre. La classificació és rigurosa. Per a aquesta tasca es compta amb l'inestimable col·laboració del micòleg Josep Girbal. Aquest bescanoní, un personatge per a la majoria de nosaltres, tot i que fa anys que viu a Barcelona i que exerceix de docent a la Universitat de Barcelona, no falta mai a la cita amb Bescanó i amb el Grup Boletaire per controlar aquesta minuciosa tasca de classificació. Una tasca que comporta detallar, en cada classes de bolet, el nom científic, el nom popular i la seva qualitat que, entre els comestibles, podríem simplificar com a molt bona, bona o mediocre i els no comestibles de dolenta.

Mentre uns van fent aquesta feina, altres components del grup boletaire i alguns col·laboradors es fan càrrec de l'ambientació: blat de moro, castanyes, magranes, flors silvestres... El resultat de tot es pot veure a partir de les 12 del migdia, quan s'inaugura l'edició en curs. La valoració és molt satisfactòria: la participació ha estat elevada, el total de bolets diferents ha crescut respecte l'any passat, de 140 a 162. Es veu ordre, rigurositat en el procediment i bon gust en el desenvolupament. La visita de públic, malgrat que fa un dia gris, és notòria i més si apropa gent de pobles i comarques veïnes.

Després queda la feina més feixuga. Recollir-ho tot i deixar-ho a punt pel dia d'escola de l'endemà. Els bons resultats, però ajuden a fer d'aquest final de jornada uns moments agradables tot deixant una petita mostra de bolets bons per als alumnes que demà entraran a les 9 del matí.

Quatre pinzellades de com collir els bolets

La millor manera de collir els bolets és tallar-los amb un ganivet arran de terra. No cal remoure la fullaraca amb rasclets, ja que els micelis es localitzen a les capes superficials del sòl i si es malmeten provoquen la mort del bolet i ja no n'hi tornarà a haver.

S'han de collir en cistells i no en bosses de plàstic. D'aquesta manera les partícules generatives dels bolets – les espores – són recuperades pel bosc. Dit d'altra manera, a mesura que es recullen bolets, es resembren pel bosc. També cal tenir en compte de no agafar ni esclafar cap bolet que no es conegui.

Components del Grup

Emili Patiño, president; Lisa Figueras; Baldiri Boix; Mercè Porcell; Josep Girbal; Lluís Busquets; Encarnació Vila; Lluís Llagostera; Angelina Mesa; Joan Masoliver; Ramon Badosa; Mònica Nieva; Cristina Carreras; Andreu Batallé; Joan Arimany; Teresa Ventura; Gil Costa; M. Àngels Aymerich; Pau Frigola; Mònica Mas; Santi Escobar; Mari Robledillo; Manel Roura; Juan Carles Fajardo; Esperança Vila i Joan Coll.

Bescanó participa a la campanya "El racó dels contes" per cinquè any

LA INICIATIVA PRETÉN FOMENTAR L'HÀBIT DE LA LECTURA ENTRE ELS MÉS MENUTS

Fina Jiménez

ALGUNES NENS I NENES A LA BIBLIOTECA
ESCOLTANT EL CONTE QUE ELS EXPLICAVA EN DAVID.

Per cinquè any consecutiu la Biblioteca de Bescanó participa a la campanya "El racó dels contes", que té per objectiu fomentar la lectura i d'animació infantil a les biblioteques. Aquesta propera temporada 2003-2004 va començar l'octubre passat i s'allargarà fins al maig. Les tres primeres sessions, que es van fer el 24 d'octubre, el 7 i el 21 de novembre, van ser acollides amb molta participació per part de la mainada. La propera sessió serà el 19 de desembre. Durant les festes de Nadal no hi ha programada cap representació ja que, com en les edicions anteriors, se segueix el calendari escolar i es tenen en compte les celebracions i tradicions.

A partir del gener es reprendran les sessions, que es faran cada quinze dies a partir de dos quarts de sis de la tarda. En total estan programades 15 actuacions.

Actors narradors

El contista que ens va acompanyar el primer dia, en David, va captar molt l'atenció dels nens i nenes assistents. En David va venir a Bescanó vestint una armilla màgica i portant una maleta plena de contes. Tant ell com tots els contistes que ens acompanyaran al llarg de l'any són actors del Centre de formació teatral el Galliner de Girona.

De moment, la campanya està tenint molt bona acollida a Bescanó, com ho demostra el nombre de participants a cada sessió. "El racó dels contes" es duu a terme gràcies a la col.laboració de la Diputació de Girona, el Centre de formació de teatre El Galliner, i l'Ajuntament de Bescanó.

L'Associació Gent Gran de Bescanó

Associació Gent Gran de Bescanó

Des de La Pilastra del mes de maig ha transcorregut mig any, i en aquest termini de temps, l'Associació Gent Gran de Bescanó ha dut a terme moltes activitats. D'entre les diferents excursions que hem fet, es podria destacar la visita de la "Fira Gran" a Barcelona, i l'assistència d'un grup de jubilats al Palau Sant Jordi en el Dia Internacional de la Gent Gran.

Aquest mes d'octubre hem començat cursos com ara el de Patchwork i d'arts aplicades, com per exemple pintura, estany, fang, pintat de roba, etc.

Durant la Festa Major vam fer la tradicional exposició dels treballs realitzats el curs 2002-2003. Però a més, aquest any vam exposar diferents fotografies on es mostra les activitats que hem dut a terme, ja que aquest any 2003 s'han complert el 20è aniversari de l'Associació.

Aquesta entitat va ser fundada amb l'objectiu d'organitzar el col·lectiu de la gent gran i d'acord amb les normes establertes per la Generalitat. Era el principi de les associacions de la Gent Gran i dels Casals. Vam posar la primera pedra i vam ésser pioners. No oblidem que l'Associació és oficial.

El dia 7 de setembre vam celebrar la Diada de Germanor a Platja d'Aro i d'una forma molt especial, ja que es tractava del 20è aniversari i vam comptar amb la presència de cinc dels socis fundadors. L'Associació segueix treballant i desenvolupant les seves activitats, amb els ulls posats al 25è aniversari

La coral Josep Ruhí de Bescanó

LA FORMACIÓ HA PARTICIPAT EN EL QUIZENA EDICIÓ
DEL FESTIVAL EUROPA CANTAT 2003

Coral Josep Ruhí

Un casament inoblidable

Però un dels dies que la coral recordarà més va ser el casament de la Mònica i l'Eduard, ambdós membres de la Coral. No cal dir que el grup es va volcar per acompanyar-los musicalment i personalment en l'aconteixement. Al moment de rebre els nuvis, es va cantar una Ària de la Suite en Re de Bach -obra sibilim-, interpretada pel quartet de corda que habitualment acompanya a la Coral, fet que va sorprendre gratament els assistents. L'acte es va cloure amb una peça sorpresa i entranyable pels nuvis "Boig per tu".

EL CASAMENT ENTRE LA MÒNICA I L'EDUARD,
AMB L'ACOMPANYAMENT DE LA CORAL.

La Coral Josep Ruhí de Bescanó va participar entre els dies 18 i 24 de juliol en la XVè Festival Europa Cantat 2003 que es va celebrar a Barcelona. Europa Cantat és una Federació Internacional, a la qual pertany la Coral Josep Ruhí per mitjà de la Federació Catalana. La Coral Josep Ruhí de Bescanó va participar activament en la trobada europea, formant part de la massa coral que, acompanyada per l'Orquestra Simfònica del Vallès, va interpretar "El Mirador", de Josep Vila i Cassañes, director de l'Orfeó Català, que va servir per inaugurar el festival.

Últimament hem acompanyat la Coral en concerts que han ofert a diferents municipis de les comarques gironines, com ara la festa de Sant Isidre de Castell d'Aro, la festa major de La Jonquera, el prestigiós Festival de Música Antiga de Castelló d'Empúries, la Festa del Terç d'Osor i l'ermita del Remei de Platja d'Aro, entre d'altres.

**"EL PLAFÓ ON S'ANUNCIEI
LES CANTADES ÉS PLE. AIXÒ
ÉS SENYAL PATENT DE
L'INTERÈS QUE SUSCITEN ELS
CONCERTS DE LA CORAL
BESCANONINA I PER A
NOSALTRES, ÉS UN CLAR
IMPULS CAP A LA SUPERACIÓ"**

Una altra de les activitats de la Coral és la Via Roda Coral, celebrada a Bescanó, en la que hi van participar l'Orfeó Jonquerenc, el Cor del Centre Cívic de Porqueres i la nostra Coral. L'acte va tenir lloc a l'església de Sant Llorenç.

El concert de Sant Esteve

Una de les properes actuacions que cal tenir en compte és el "Concert de Sant Esteve". Aquest acte és ja una tradició que cal conservar i en la que any rera any es manifesta un creixent domini coral de la nostra agrupació.

El que sí és cert és que el plafó on s'anuncien les cantades és ple. Això és senyal patent de l'interès que susciten els concerts de la Coral bescanonina i per a nosaltres, també és un clar impuls cap a la superació.

La Germandat de Donants de Sang farà una campanya d'extraccions a les escoles el 27 de desembre

Narcís Carreras, Glòria Rigau i Eduard Boada.

La Germandat de Donants de Sang farà una campanya d'extracció de sang a les escoles el proper 27 de desembre. Donada la coincidència d'aquesta iniciativa amb les festes de Nadal, la Germandat té previst oferir a tots els donants pa amb tomata i una beguda. Els representants de la Germandat a Bescanó assenyalen que aquesta és una manera d'agrair les aportacions en aquestes dates tan assenyalades.

Per altra banda, l'entitat té un nou membre: l'Eduard Boada. L'Eduard ajudarà al grup local en les tasques de les extraccions així com en els afers de la Germandat.

Ja sabeu que la sang és molt important. Veniu-hi. Una gota de la teva sang pot ésser vida per a una altra persona. Salut!

Sardanes i botifarres a la festa Major de Trullàs

1957 - FESTA MAJOR DE TRULLÀS

1957 - FESTA MAJOR DE TRULLÀS

Sardanes i botifarres a la festa Major de Trullàs

La Festa Major de Trullàs es va celebrar a finals d'agost amb una gran participació dels vilatans. Una caminada popular va encetar la jornada, que va continuar amb una Missa a la parròquia de Sant Bartomeu, sardanes, una botifarrada popular i un ball de fi de festa.

Marxa nocturna de l'Isard

La Colla Excursionista l'Isard va organitzar, a finals d'agost, una marxa nocturna per les rodalies de Bescanó, la sortida va ser a les 22 hores a l'Ajuntament i en acabar, es va repartir coca i vi dolç.

La festa de la Vellesa

A la imatge podeu veure els participants en la Festa de la Vellesa, una celebració emotiva i molt tradicional.

Tothom a la Festa de l'escuma!!

La festa de l'escuma, que es va celebrar a la piscina de l'Alba per la Festa Major, va ser tot un èxit. L'animació va anar a càrrec del grup "Pentina el gat".

Les activitats d'estiu a Bescanó

Activitats d'estiu a la piscina

Els més menuts s'ho han passat molt bé aquest estiu a la piscina, amb inflables i jocs per a tots els gustos.

Contes a la fresca

Per la Festa Major, petits i grans van poder gaudir dels contes a la fresca a la carpa. En acabar les històries, es va regalar un gelat als assistents.

Tots a la carpa

Enguany, la Festa Major de Bescanó ha estat un autèntic èxit. La carpa va ser un dels centres de reunió d'aquelles nits d'estiu, amb actuacions i concerts.

Castanyada al Casal d'Avis

Els avis de Bescanó van menjar les tradicionals castanyes acompanyades de vi dolç al Casal.

Mostra d'artesanía

La Montse Oliveras, la Marisa Pérez i l'Emili Muné va ser alguns dels participants en aquesta mostra d'artesanía que es va celebrar a Bescanó a l'estiu.

Una passera peatonal unirà els municipis de Bescanó i Sant Gregori per la zona dels embarcadors

EL PROJECTE FORMARIA PART DE LA RECUPERACIÓ DE L'ÚS DE LA BARCA DE LLIBANT COM A ACTIVITAT DE LLEURE

Un passera per a ús peatonal i amb bicicleta unirà els municipis de Sant Gregori i Bescanó. Aquest projecte s'ha presentat al Pla d'Obres i Serveis de Catalunya del quadrienni 2004-2007 a través del programa intermunicipal del Consell Comarcal del Gironès. La iniciativa preveu la recuperació de l'ús de la barca de Llibant com a activitat d'oci i lleure. La instal·lació d'aquesta passera milloraria la comunicació entre els dos pobles i a més afavoriria el coneixement de l'ús de la barca de Llibant. La instal·lació d'aquesta passera aniria acompanyada de tot un seguit d'actuacions per recuperar els antics embarcadors de Bescanó i Sant Gregori per tal de poder-los utilitzar per la nova activitat lúdica. Pel que fa a les que afecten el nostre municipi, és a dir, la riba dreta del Ter, s'ha de consolidar i refer l'antic embarcador fet de còdols de riu. La placeta que hi ha al final del carrer de la Barca es pavimentaria, i s'adequaria aquest espai com a zona de trobada amb bancs. L'accés de la placeta fins a l'embarcador s'hauria de refer de nou i s'hi instal·larien graons de formigó, que són vulnerables a les crescudes del riu. Pel que fa al costat de Sant Gregori, entre d'altres actuacions previstes, caldria refer l'embarcador de fusta, tal i com havia sigut a l'època.

Per garantir la comunicació entre els pobles

La passera peatonal seria el pont d'unió entre els dos embarcadors, de manera que es garantiria la comunicació permanent entre els dos municipis. Cal destacar que el servei de la barca de Llibant només es faria en els dies festius, a l'estiu i durant les franges horàries més concorregudes. El cost total d'aquesta instal·lació i de l'adequació de l'espai per recuperar la barca de Llibant és de 417.374 euros, uns setanta milions de pessetes.

FOTOMUNTATGE DE COM QUEDARÀ LA PASSERA PEATONAL QUE UNIRÀ BESCANÓ AMB SANT GREGORI.

L'Ajuntament demana ajudes a la Generalitat per valor de 872.173 euros

S'INCLOURIEN DINS EL PLA ÚNIC D'OBRES I SERVEIS I SERVIRIEN PER AL FINANÇAMENT DE VUIT PROJECTES

L'Ajuntament de Bescanó ha demanat que s'incloguin dins el Pla Únic d'Obres i Serveis de la Generalitat 2004-2007 un total de vuit projectes que suposaran un despesa de 1.430.662 euros (238 milions de pessetes). El Consistori vol que la Generalitat financi el 61% d'aquest cost, és a dir, que aportés 872.173 euros. El 13,8% del cost dels projectes serien finançats a través de contribucions especials i el 25,15% restant els aportaria el propi ajuntament a través de fons propi o préstecs.

Segons la sol·licitud feta per l'Ajuntament, les obres serien les següents, segons ordre de prioritat: la sala de joventut amb un cost total de prop de 375.000 euros, prevista per l'any que ve; la pavimentació i l'enllumenat del carrer de Sant Sebastià, que costarà prop de 600.000 euros i s'executaria al 2005; la reunanització del carrer de Dalt, amb un pressupost de prop de 300.000 euros i projectada pel 2006; la urbanització de la plaça de l'església de Montfullà, amb un cost de gairebé 30.000 euros i prevista per al 2005; la urbanització de la vorera del carrer Major i la placeta del Raval, de 91.000 euros de cost i amb execució per al 2007; la construcció del vestidor annex al pavelló poliesportiu, que valdrà 47.000 euros i es farà al 2004; i la ordenació de l'entorn del pou del glaç de Vilanna, que suposarà una despesa de 13.555 euros i és previst que es faci al 2006.

Bescanó tindrà al 2004 un local polivalent de mil metres quadrats

LA CONSELLERA DE BENESTAR VA POSAR LA PRIMERA PEDRA I VA INAUGURAR L'AMPLIACIÓ DEL CONSULTORI I LA LLAR D'INFANTS

INAUGURACIÓ DE L'AMPLIACIÓ DEL CONSULTORI MÈDIC

Els veïns de Bescanó diposarem a partir del 2004 d'un local de 1.000 metres quadrats en el que s'hi podrà dur a terme diverses activitats socials, culturals o esportives. Aquest equipament vol cobrir un buit que fins ara hi havia i que obligava a utilitzar el pavelló municipal per a altres finalitats no esportives.

Aquest local s'està construint al carrer Canigó i tindrà un cost de 900.000 euros, uns 150 milions de pessetes. L'espai comptarà amb una zona porxada, un escenari, la sala pròpiament dita, dos magatzems, un bar i els serveis. A més, a l'exterior s'habilitarà un aparcament i es farà una plaça arbrada i un parc infantil.

Les obres d'aquest equipament van començar el 28 de setembre passat després de l'acte simbòlic de col·locació de la primera pedra que va dur a terme l'aleshores consellera de Benestar i Família de la Generalitat, Irene Rigau. Durant el mateix dia, la consellera va inaugurar l'ampliació del consultori mèdic i de la llar d'infants.

COL·LOCACIÓ DE LA PRIMERA PEDRA DEL LOCAL POLIVALENT

La jornada d'inauguracions va començar a la plaça de l'Ajuntament, on dos membres de la recent nomenada Policia de Bescanó es van encarregar de rebre els assistents i "colocar-los" adequadament perquè l'acte oficial anés perfecte. Els dos agents van treure la pols als participants a l'acte, els van posar colònia, els van situar darrera una cinta... Es tractava de dos actors de la companyia Pim Pam Teatre, que, engalanats amb uniformes i bicicletes oficials, van fer que el públic assistent s'ho passés d'allò més bé.

El discurs d'inauguració va anar a càrrec de la consellera Irene Rigau, del delegat de Sanitat, Joaquim Casanovas i de l'alcalde Xavier Soy, els quals van destacar la importància que té la salut per a les persones.

FINAL DE FESTA A L'ESCOLA BRESSOL

La jornada festiva va culminar a la llar d'Infants Bescanó Nins, on dos inflables gegants i un munt de cotxes caminadors esperaven als més petits, que s'ho van passar d'allò més bé. En els discursos, en els quals també hi va intervenir la delegada d'ensenyament a Girona, Pilar Sancho, van destacar amb l'ampliació de l'escola bressol s'ha aconseguit que a Bescanó no hi hagi cap nen menor de tres anys sense plaça a la llar pública. A continuació la consellera amb l'ajuda dels més menuts del poble van tallar les cintes que unien un centenar de globus de tots colors, que es van enlairar al cel. Per acabar d'amenitzar l'acte els gegants, en Llorenç i la Miquela, van fer-nos un ball amenitzat per grallers.

El Consultori Mèdic: més espai, més serveis

El Consultori Mèdic de Bescanó havia quedat petit de manera que va ser necessària la seva ampliació per donar un millor servei als veïns del municipi. Així, aquest equipament compta ara amb sis sales més de les que tenia, una zona privada per als metges i una nova sala d'espera. A més, s'han millorat els accessos eliminant les barreres arquitectòniques. Aquesta ampliació ha permès que el Consultori doblí la seva capacitat. El cost de la reforma ha estat de 132.000 euros, uns 22 milions de pessetes.

La llar d'infants Bescanó Nins també ha doblat la seva capacitat

Aquest curs escolar els nens han estrenat tres aules noves. En total, les obres han costat uns 222.000 euros, uns 37 milions de pessetes. L'escola va ser inaugurada oficialment el 24 de març de 2001.

“Quan estàs volant et sents el rei”

ENTREVISTA A MIQUEL SEGUR, PRECURSOR DEL VOL EN ALA DELTA A GIRONA

Glam Comunicació

Arribo al Casal d'avis i ja m'esperen. Són en Miquel Segur i la seva dona, la senyora Montserrat. Estan fent un cafetó. Es veu que hi van cada dia, al Casal d'avis, i es nota perquè parlen amb tothom. Van amunt i avall ensenyant el seu album de fotos familiars, entre les quals hi ha les d'ell practicant ala delta o volant amb ultralleuger. Es nota que la Montserrat n'està orgullosa de que el seu marit fos el primer gironí a fer vol lliure. Els farts de patir que es deu haver fet ella per si li passava alguna cosa... Ell és més modest i no li'n dóna la importància que té. Però disfruta recordant-ho.

Senyor Miquel... vostè va ser el precursor de l'ala delta a Girona... però encara hi ha gent a Bescanó que no ho sap! Oh i tant! És que jo no li dono massa importància. Sóc una persona que no m'agrada presumir. Hi ha poca gent d'aquí al poble que ho sap, i això que la meua dona sí que m'alaba.

I com va ser això que comencés a practicar el vol lliure? Un dia vaig anar a casa d'un anglès a restaurar un moble i vaig veure que en una revista que tenia parlaven de volar en ala delta. Com que sempre havia tingut la dèria de volar, vaig pensar que jo podia mateix podia fabricar una ala d'aquelles. I vaig fer-ne una amb tela de gavardina i llistons de fusta. Me n'anava a un prat i planejava a un o dos metres de terra.

O sigui que és autodidacta?

Tenia un company –que és com si fos un dels meus nois, l'Aleix Boada- que em va dir que a Barcelona feien uns cursos de vol lliure. Jo hi vaig anar i, és clar, tots eren més joves que jo, que tenia 52 anys. A mi em deien “l'avi de Girona” i feien mofa. El primer dia vam fer les classes teòriques i l'endemà vam anar a una muntanya de Santa Coloma de Gramanet a fer la pràctica. Un dels instructors era un anglès molt atlètic que t'apretava per darrera perquè agafessis impuls, però tots els alumnes anaven per terra. Tots se'n rïen de mi i esperaven el meu torn –que era l'últim- per veure'm. Quan em va tocar, l'anglès va córrer com un galgo i em va apretar durant deu o dotze metres i després vaig saltar pel penya-segat i vaig agafar el vol a uns deu o quinze metres d'altura. Era la primera vegada que volava! L'altre instructor em deia “¡sigue, sigue!”.

Vaig fer un aterratge perfecte. Tots van aplaudir metre deien “mira l'avi de Girona...”. Els instructors em van preguntar que com és que me n'havia sortit i jo li vaig dir que “me había salido”. Els arribo a explicar la veritat del meu ala delta i m'haguessin dit que era un suïcida!

I després d'aquesta primera experiència?

Després, amb dos companys més, l'Aleix Boada i en Berto Mitjavila, ens vam comprar un alta delta de segona mà, que li dèien l'“abeja Maya” perquè era de colors. Era molt antiquada i la vam fer servir durant un any i mig. Després en vam comprar una de més moderna amb la que ja volàvem de “prono”, estirat. Amb l'“abeja Maya” havíem de volar drets i tenia un planeig molt deficient.

I aquesta dèria de volar... de què li va venir?

L'he tinguda tota la vida!! Quan els nens eren petits ja els feia estels. A vegades eren tan grans que se'ls emportava el vent. Per això quan vaig veure allò que sortia a la revista del senyor anglès vaig pensar que seria com fer un estel gros governat per mitjà d'un pèndul, que ets tu.

Però vostè s'hi jugava el físic utilitzant una ala delta feta per vostè mateix!

Ja ho sé, ja! Quan marxava li deia a la dona que anava a mirar i no a volar. La imprudència més gran l'he fet amb en Maties, un noi de Girona que venia amb nosaltres. Un dia que érem al Montseny, al Turó de l'Home a 1.700 metres, em va dir que havíem de volar tots dos junts. Li vaig preguntar: “I què haig de fer?”, i em va contestar que pel camí ja m'ho explicaria. Ell la conduïa i jo l'agafava per l'esquena. Vam córrer durant sis o set metres i abans d'arribar al penya-segat em va dir “ya estamos volando”. Va arribar una ascendència i enlloc de baixar vam anar amunt. Després la vaig agafar jo, però per baixar li vaig dir que aterrés ell.

I ha tornat a volar alguna altra vegada amb una altra persona? Amb un cop en vaig tenir prou!!

A més, vostè és una xic “inventor”. A part d'aquesta primera ala delta que va fabricar... no va fer més invents?

Invents no, però quan compràvem els aparells, jo els feia les hèlices perquè resultava més barat i perquè els donava quatre o cinc quilos més de potència. No havíem de córrer tant perquè tenien més força. Eren hèlices de fusta que tenen un avantatge sobre les de fibra: quan tens un accident o aterres malament i l'hèlice toca al terra, les de fusta es trenquen evitant que es faci malbé el motor, que és el que passa amb les de fibra.

I què li passa pel cap quan es llença al buit?

Quan et lences pel penya-segat et preguntes qui t'ha manat a fer això. Venia gent d'arreu i ens deia que no ho farien per res del món! La sortida és el més perillós que hi ha i per això, quan estàs a punt sortir, sents una emoció molt forta però quan estàs penjat a l'ala et passa tot, ets tan enlaire que et

sents el rei; és un plaer molt gros.

Què sent? Hi ha soroll?

Al casc hi ha un forat perquè sentis el bronzir de l'aire. Si no sents cap soroll malament, perquè vol dir que estàs de costat i podries caure com un ganivet. És com anar en bicicleta: si pares, caus com un parrac.

I quanta estona ha arribat a estar volant?

Doncs he estat volant en lliure durant una hora i mitja, que és molt! Era un dia d'aquells que en diem de "sol i mosques" que vol dir que no feia gens de vent. Hi vaig anar amb l'Aleix Boada. En vol lliure fèiem un parell o tres de quilòmetres i amb motor podies volar dues o tres hores.

Expliqui'ns alguna anècdota. Segur que n'hi ha passat de tots colors.

Recordo un aterratge forçós, l'única vegada que m'he fet mal. Era un dia que feia molt vent però com que feia dos diumenges que no sortia tenia moltes ganes de volar. Amb l'ala delta ens havíem fabricat un invent: posaven una pinça d'estendre roba en un lloc que ens permetia anar més ràpid. S'havia d'aguantar la pinça amb la boca i quan aterraves l'havies de llençar. Però aquell dia em vaig oblidar la pinça a la boca i me la vaig clavar al paladar.

Alguna de sonada...

Recordo un dia que amb en Maties vam anar a volar a Blanes. Sortíem del castell. Ell va voler aterrar, però es va quedar curt i va aterrar dins una casa particular, va caure just en una piscina on s'estaven banyant! Aquest també es va quedar penjat en uns fils d'alta tensió al castell de Sant Julià de Ramis.

I perquè va deixar de volar?

Doncs ho vaig deixar per gran. Vaig fer com els toreros: vaig pensar que valia més deixar-ho perquè fins aquell moment havia anat molt bé i havia tingut molta sort. De 15 o 20 persones que solíem anar a volar, n'hi ha quatre de morts!! Jo he vist molts homes que els tremolaven les mans abans de sortir. Jo no, m'ho esperava amb afició. El que s'havia de fer era no mirar avall per no impressionar-te. La sortida era el més complicat i si sorties ben ràpid no tenia per què passar res.

I no ho enyora?

Sí, era com una droga... encara hi tornaria.

-NÚRIA- '03

El qüestionari

EDAT: 73 anys.

AFICIÓ: Lògicament, volar.

EL SEU PITJOR DEFECTE: No ho sé... ara m'ha enganxat!

I LA SEVA MILLOR VIRTUD: Facilitat de fer coses d'artesanía.

QUÈ CREU QUE LI FALTA AL POBLE DE BESCANÓ: Està força bé, però potser el companyerisme que hi havia abans.

QUÈ LI SOBRA: Gent.

UN SOMNI PER COMPLIR: Considero que he viscut tot el que havia de viure i a més he vist satisfet el meu somni: volar. De fet encara hi somnio...

FOTOGRAFIES: FAMÍLIA SEGUR
DIBUIX DEL SR. MIQUEL SEGUR: NURI

Aquest any els alumnes de l'escola han après la llegenda de les Mosques de Sant Narcís

LA TARDOR ARRIBA A L'ESCOLA

FENT PANALLETS

LES MOSQUES D'EDUCACIÓ INFANTIL

SANT NARCÍS I LES MOSQUES SEGONS DALÍ

SANT NARCÍS I LES MOSQUES

Quan arriba la tardor, ens agrada veure les fulles d'arbres canviar el seu color, ens agrada anar a buscar bolets, ens agrada collir castanyes, ens agrada menjar-les i, és clar, també ens agraden els panellets. Encara que a la majoria de nosaltres el començament de la tardor ens fa pensar en les Fires de Girona, les parades i els Focs.

Però la tardor també és temps de llegendes i aquest any a l'escola hem volgut parlar de llegendes i concretament de les " Mosques de Sant Narcís". Basant-nos en aquesta llegenda, hem plantejat tota la decoració de l'escola. Això ha fet que féssim mosques de totes menes i amb elles decoréssim l'escola. Com podeu veure a les fotografies n'hi ha de molt variades.

Però també és temps de panellets com hem dit abans i, com cada any, hem dedicat una estona a fer-ne i a menjar-ne, que també ens agrada molt! El que és més divertit és fer-los amb les mans (això sí, ben netes), remanar-los, decorar-los, i donar-los forma.

Tota la festa s'acaba amb la castanyada que, com cada any, ens preparen les senyores de la cuina de l'escola: la Sra. Isabel, la Sra. Olga i la Sra. Carme. Aquest any els nens i nenes de 6è nivell s'han disfressat de castanyers i castanyeres i han passat per les classes a recollir les bosses de paper. A la tarda ells han estat els encarregats de repartir les castanyes i de donar la Fanta de taronja. –Ja sabem que les castanyes soles costen d'empassar-. La festa va anar molt bé, llàstima del temps, ja se sap què passa a la tardor: plou, fa vent,... i aquest any va ploure, feia vent i ens va tocar haver-nos de menjar les castanyes i els panellets a la classe. Sort que al final va parar i vam poder sortir una estona a esbargir-nos al pati.

Bé, i això és tot. En aquesta pàgina podeu veure una colla de fotos que us ajudaran a fer-vos una idea de com ha estat la tardor a l'escola.

LA CASTANYADA A L'ENTRADA

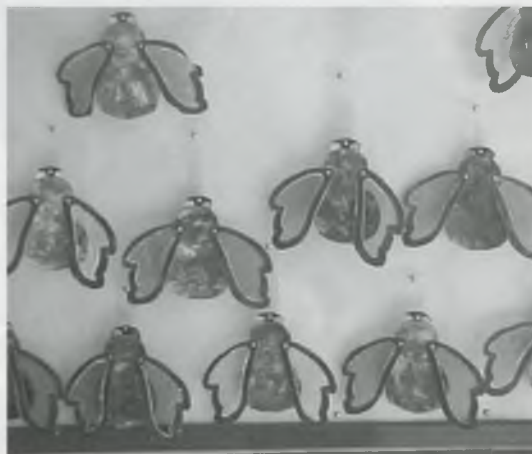
ELS CASTANYERS I LES CASTANYERES

MÉS MOSQUES

LES MOSQUES D'EDUCACIÓ INFANTIL

LES MOSQUES DE CICLE INICIAL

SANT NARCÍS I LES MOSQUES
CICLE MITJÀ

Excursió a Barcelona dels alumnes de Cicle Superior

EL GRUP VA VISITAR LA VANGUARDIA I VA EXPERIMENTAR ALS TALLERS DEL MUSEU DE LA CIÈNCIA

Els alumnes de 6è nivell

ELS ALUMNES DE 5È I 6È A LA PLAÇA DE CATALUNYA DE BARCELONA

El dilluns 20 d'octubre del 2003 els alumnes de Cicle Superior de l'escola Santiago Sobrequés vam anar a Barcelona a visitar La Vanguardia i els tallers del Museu de la Ciència. Ens vam haver d'aixecar a les 7 del matí, perquè es tarda més d'una hora per arribar-hi i una hora més per entrar-hi. I és que hi ha molt de trànsit. A aquella hora encara era fosc. Després d'esmorzar, vam anar caminant cap al *cole*. L'hora de sortida era a tres quarts de vuit, però vam sortir uns minuts més tard perquè algú es va adormir i el vam haver d'esperar. Vam arribar cap a dos quarts de 10 del matí al Carrer Pelai, que és on hi ha la seu de La Vanguardia. Allà ens esperava el Sr. Francesc, que ens va acompanyar durant tota la visita. Primerament ens va ensenyar l'hemeroteca, que és el lloc on es guarden totes les edicions del diari publicades des del començament. Allà ens va presentar un senyor que fotocopiava els diaris per a guardar-los. El Sr. Francesc ens va ensenyar fotocòpies de diaris antics. També ens va explicar que allà s'hi podia consultar qualsevol edició del diari publicada. Ens va comentar que les planes de les primeres edicions del diari eren molt petites i que més endavant les van anar fent més grans, fins arribar a la mida que tenen ara.

D'allà vam passar a la redacció, que és el lloc on els periodistes redacten les notícies. Hi treballen 250 periodistes de les 12 del migdia a les 12 de la nit. En una punta de la redacció hi havia una sala plena de teles, on podien gravar i fer fotografies dels programes de la televisió, que els periodistes treballaven i introduïen al diari. A continuació vam anar a la part on es feien els entreteniments. També vam veure com feien les planes de publicitat. Tot seguit vam baixar cap a baix on ens van ensenyar les màquines antigues que utilitzaven abans per a fer les planes del diari. Allà ens van fer el nom amb lletres de plom amb una linoà tipia antiga. Ens van passar un vídeo de com es fa un diari i ens van donar uns regals.

Quan vam acabar, vam anar a la Plaça de Catalunya a esmorzar i ens van fer fotos. Quan vam haver esmorzat vam anar cap a les Rambles, on hi havia molta gent i entre aquesta gent hi havia persones fent de figures; en diuen estàtues vivents i si la gent els tira diners es mouen. També hi havia moltes flors, quioscs, bars i turistes encantats.

Ens vam desviar pel carrer Ferran i vam arribar a la Plaça Sant Jaume on hi ha el Palau de la Generalitat i l'Ajuntament.

Després vam passar per la via Laietana fins arribar al port, i allà davant l'Aquari vam dinar en uns bancs que hi havia a l'ombra i ens van deixar una estona per jugar.

Abans de marxar ens vam dirigir al Maremàgnum a buscar els lavabos i tot seguit l'autocar ens va venir a recollir i ens va portar la Palau Macai, al passeig Sant Joan, on hi ha els tallers del Museu de la Ciència. Allà els de 5è nivell van fer un taller sobre "Fenòmens elèctrics" i nosaltres vam fer un taller de "llum i color".

En el taller ens van ensenyar les propietats dels colors i els fenòmens que es poden observar amb la llum. Vam barrejar colors, vam descomposar la llum i ens va sortir l'Arc de Sant Martí. Vam fer experiments amb lents,...

Després, quan vam acabar el taller, un senyor que es deia Joan, ens va mirar els graus de temperatura de la nostra mà amb un aparell. Vam sortir i vam tocar una bola molt grossa, que si la toques t'enrampaves i sortien com una mena de llamps.

Ens va venir a buscar l'autocar i vam arribar a Besençó cap a dos quarts de set de la tarda

AL PALAU MACAI VAM PODER EXPERIMENTAR AMB DIVERSOS TALLERS

L'entrenadora del Club de Tennis, campiona del torneig Vila de Limoux

LA TEMPORADA HA COMENÇAT AMB MOLT BON PEU PER A ALGUNS DELS JUGADORS DE L'ENTITAT ESPORTIVA

La nova temporada de tennis ha començat amb molt bon peu ja que set jugadors del Club Tennis Bescanó estan assolint molt bones posicions en fase de competició. La Judit Serrat, entrenadora de l'entitat, va participar en el 14è torneig "Vila de Limoux", celebrat a França, en el qual es va proclamar la vençedora absoluta. La nostra jugadora va arribar a la final, i amb un partit extraordinari va derrotar a la romanesa Gabriela Nicolescu per un contundent 6-1, 6-3.

La temporada també ha començat amb el V Torneig "Caixa de Girona", en el qual Judit Serrat es va enfrontar a la final en un doble partit, ja que es feia un triangulat en forma de 7x9. En el primer partit, la Judit va guanyar per un contundent 9 a 1 a la jugadora del Salt, Lia Sánchez, i en el segon també es va proclamar campiona per 9 a 3 contra la Dolors Giralt, del Tennis Girona.

Pel que fa a la mainada del nostre club, dos jugadors es van desplaçar a competir en el Torneig de Tardor d'Empuriabrava. En aquest campionat es van proclamar campions en categoria cadet masculí Jonathan Carvajal, i en femení Sílvia Quer, ambdós de la nostra entitat esportiva.

Una altra de les competicions en les quals hi van participar esportistes del Club Tennis Bescanó va ser el Torneig de Cassà de la Selva. En aquest cas, l'entitat va inscriure cinc dels seus jugadors, quatre dels quals van guanyar el torneig i un va quedar sotscampió.

El Club Tennis Bescanó vol felicitar els seus membres per aquests resultats i agrair a tots els que ho han fet possible. A més, informar als seus membres i gent interessada que a partir de l'1 de desembre les classes de tennis es faran a l'Hotel d'Entitats.

El Club Patinatge de Bescanó, més viu que mai!

FESTA DEL CLUB DE PATINATGE DE BESCANÓ CELEBRADA EL 15 DE NOVEMBRE PASSAT

EL GRUP PÀNIC AL CAMPIONAT CATALÀ DE VILANOVA I LA GELTRÚ

Els patinadors del Club Patinatge de Bescanó han participat en un munt de proves i campionats d'ençà a la darrera publicació de la Pilastra, com la II Trobada de Grups de Show del Consell Comarcal, les proves de la federació, el campionat de Catalunya Cadet, el Campionat Infantil Aleví, etc.

Però destacarem uns quants resultats. El més important ha estat la tercera plaça que va aconseguir Ivan Acedo en el campionat d'Espanya celebrat a Cambrils els dies 22 i 23 de juny. El grup més veterà del Club van obtenir el vuitè lloc amb la coreografia "Pànic" en el Campionat de Catalunya de Grups de Show celebrat a Vilanova i la Geltrú el passat 21 de setembre.

El poema més curt

EL HAIKU JAPONÈS ESTÀ CONSIDERAT EL POEMA MÉS CURT DEL MÓN, I EN POQUES PARAULES, EXPRESSA SENSACIONS, IMATGES I PENSAMENTS

Gavina62

Trencant una mica amb articles anteriors d'aquest apartat de la llengua, dirigirem la nostra mirada cap al Japó i allà trobarem el poema més curt del món, el HAIKU, que generalment consta de 17 jion (sil·labes) 5-7-5.

No cal tenir una creença o filosofia per compondre un HAIKU; és només sensacions pures, és compenetrar-se, és aprofitar l'instant d'un estat quasi inconscient que es concreta en una imatge sentida en uns segons d'il·luminació.

Octavio Paz en va fer la següent definició: "art no intel·lectual, sempre concret i antiliterari, el HAIKU és una petita càpsula de poesia capaç de fer saltar la realitat aparent".

Generalment té un primer enunciat temporal o espacial (hivern, tardor, roca, flor, lluna, arbre, fulla, animal, etc.) i un segon més actiu i inesperat; en tres línies curtes pots entreveure tot un poema o dos, de diverses estrofes.

Els orígens del HAIKU es troben en la tradicional poesia japonesa anomenada "Waka" o "Tanka", que data del segle VII a. de C., i s'ha anat modelant i transformant, convertint-se en la forma definitiva del HAIKU.

El seu avantpassat més antic és el "Katauta" (720 d. de C.), una única cançó o poema que tenia una pauta sil·làbica de 5-7-7 o 5-7-5, que en teoria és el patró del HAIKU. Des de les seves primeres aparicions com a tal, té una història de 400 anys. I si prenem Matsuo Basho com a punt de partida (ja que va ser ell qui el va consagrar definitivament com a literatura), la seva història es redueix a uns 250 anys.

El seu nom també és recent (segle XIX). Abans, se'l designava com "Hokku" o "Haikai". De l'encreuament dels dos noms va sorgir l'actual HAIKU.

La pauta de 17 o 19 sil·labes s'ha de mantenir com a model ideal. No obstant això, alguns en poden tenir entre 25 i 30. Tot i que quan es tracta d'expressar una emoció no podem saber abans quantes sil·labes necessitem, en aquest cas, com més curt, més profund i més senzill, més HAIKU.

En japonès, aquest poema és continuat i sense puntuació, però al traduir-se al castellà, és indispensable la respiració i la puntuació. En aquest escrit reproduïm els HAIKU en castellà, ja que no es disposa de la traducció catalana.

Per veure un exemple, recrearem una anècdota de Basho amb un dels seus deixebles:

Basho i Kikaku caminen pels camps i es queden mirant les libel·lules que juguen per l'aire. El deixeble va compondre en aquell moment un HAIKU.

*¡Libélulas rojas!
quitadles las alas
y serán vainas de pimienta.*

Pèrò el mestre li va objectar. No. D'aquesta manera has matat la libel·lula. Digues més aviat:

*¡Vainas de pimienta!
añádeles alas
y serán libélulas.*

Vivificar la natura, no destruir-la. Quan es pren una cosa, totes les coses es prenen amb ella; una flor és a la primavera, un flor que cau

conté la totalitat de la tardor, de la tardor eterna, intemporal, de cada cosa i de totes les coses.

*Me llamarán por el nombre de
"caminante"
tempranas lluvias de invierno
(Basho)*

*Por este camino
ni un solo hombre va:
tarde de otoño.
(Basho)*

*Hoy el rocío
borrará lo escrito
en mi sombrero.
(Basho)
Ruidos de ramas,
vagos temblores...mi corazón se
hiela.
De noche, lloro...
(Basho)*

*Cierro la puerta.
Silenciosamente me acuesto.
Placer de estar solo.
(Basho)*

*Yo me marchó
tú te quedas:
dos otoños.
(Buson)*

*No es que no quiera saber
nada de los demás,
es que me gusta más
jugar solo.
(Ryokan)*

*Perfecta noche de luna
Estropeada
Por disputas familiares.
(Jack Kerouac)*

*En el lecho de los amantes
alguno levanta la cabeza
como si acabara de nacer.
(Carlos Alabes)*

*Si alguien toca
en la puerta del absoluto
solo tú abrirás.
(Carlos Alabes)*

*Todo pasa
todo es bello porque pasa.
(Diente de León)*

L'Ajuntament vol restaurar el conjunt escultòric de la central elèctrica

SEGONS UN PROJECTE REDACTAT PER JOAN VIADER L'ACTUACIÓ TINDRIA UN COST DE 220.000 EUROS

L'Ajuntament de Bescanó ha presentat dins el Pla de Dinamització Turística del Consorci Alba-Ter una proposta per la restauració i revalorització del conjunt escultòric de la Central Elèctrica, situada a la zona del Turó dels Cavalls. Segons aquest projecte, la restauració tindria un cost de 220.000 euros.

L'edifici de la Central Elèctrica va ser construït al 1916 per l'arquitecte modernista Joan Roca i Pinet. Però el més destacat d'aquesta construcció són una sèrie d'escultures en forma de dracs -coneguts com *els monstres*-, amb pedres i ceràmica incrustades, que acompanyen el saltant d'aigua de la central. Aquest conjunt escultòric conforma un espai de notable espectacularitat que s'emmarca en les intervencions pròpies dels jardins i escenografies romàntiques.

Itinerari peatonal i passeres-mirador

El projecte, que està redactant l'arquitecte bescanoní Joan Viader, contempla la restauració dels elements escultòrics, i la instal.lació d'una il.luminació addient. A més, també s'hi vol adequar un itinerari peatonal i construir passeres-mirador per tal que la central pugui ser visitada.

Actualment, la Central Elèctrica encara està en funcionament i presenta un bon estat de conservació. Malgrat tot, el conjunt escultòric està abandonat i exposat a la humitat de l'indret, fets que avalen la necessitat de restaurar i acondicionar l'espai.

El Consorci Alba-Ter divideix la seva gestió en àrees temàtiques i territorials

LA REGIDORA BESCANONINA MEI FERRER ÉS LA REPRESENTANT DEL CONSISTORI ALS POBLES QUE HI HA AL CURS MITJÀ BAIX DEL RIU

L'assemblea general del Consorci Alba Ter que es va fer l'octubre a Manlleu va aprovar una modificació dels estatuts per la qual s'ha ampliat el nombre de representants polítics que formen part del Consell de Govern de l'entitat. Aquesta modificació s'ha fet amb l'objectiu de tenir més representació territorial i dividir l'activitat del Consorci en 6 àrees temàtiques i 4 àrees territorials, que són assumides per cada un dels membres del Consell de Govern.

La regidora bescanonina Mei Ferrer ha estat assignada per fer-se càrrec d'una de les àrees territorials, la del curs mitjà baix del riu Ter. Francesc Camps, nomenat president de l'entitat i alcalde de Celrà, explica que "aquestes representacions territorials han de permetre portar les inquietuds de cada territori en el Consell de Govern".

Dins dels projectes endagats, el Consorci té pendent d'aprovació un projecte que preveu la restauració ambiental i el condicionament per a l'ús públic de les ribes del Ter al seu pas per Sant Gregori i Bescanó, és a dir la recuperació i millora d'espais naturals emblemàtics. A més, l'entitat també està treballant en la redacció d'una proposta d'ordenació territorial de l'espai fluvial que hi ha entre els termes municipals de Bescanó -Sant Gregori i Bordils- Cervià de Ter.

Durant aquest any, el Consorci ha dut a terme diverses accions, entre les quals cal destacar la creació d'un servidor de mapes per internet que permet consultar informació gràfica i alfanumèrica a escala de detall. És una eina molt útil per a la gestió municipal ja que permet tenir les dades actualitzades, de manera ràpida i fàcil.

Quatre consells de jardineria

Jaumi

Hola amics!

Quin estiu, eh! quina calor hem passat, no? Però la tardor ja ha començat com cal: pluges, els primers freds i aviat vindrà l'hivern. Per això us dono uns quants consells per tenir cura dels vostres jardins.

LES GESPES s'hauran recuperat amb la tardor i fins al novembre continuaran bé. Durant l'hivern no les regarem i les deixarem descansar fins al bon temps.

ELS ARBRES caducifolis perdran les fulles, que anirem guardant per a futurs composts. Els til·lers i les moreres, entre d'altres, s'han de començar a podar pels voltants de Nadal. Us recordem que fa dos hiverns algunes Palmàcies van patir molt a causa del fred, sobretot les més sensibles com les Ciques. En el cas de Phoenix i Wasinctonies, és millor lligar les fulles segons evolucionin les temperatures, igual que els llimoners, tarongers etc.

LES FLORS: Netejarem les jardineres de plantes sense vida i passarem a plantar-hi pensaments, botonets, ciclàmens o si les volem ben florides per al mes de febrer-març, les plantarem amb bulbes, tipus Narcicis, Tulipes, Anòmones, o altres. Abans, però, renovarem la terra o substrate.

LES TANQUES han sofert molt aquest estiu; potser caldrà replantar alguns boixos, coníferes o arbustives.

I el meu darrer consell és que us abrigueu bé i que passeu unes bones festes!!

ELS TERRATS. Si tenim alguna planta de semi interior, anirem en compte d'entrar-la a resguard.

ELS REGS AUTOMÀTICS. Haurem de vigilar els regs automàtics i mànegues que tenim pel jardí a causa del fred, ja que les primeres glaçades fortes donen sorpreses (es reventen les mànegues, surten esquerdes a les aixetes...)

PER ARA QUÈ VE NADAL... Per Nadal penseu en portar la Ponsetia (Nadala) o l'Ilex (Grèvol) a les persones estimades. El grèvol cal que el compreu ja que està protegit i no podem tallar-lo en estat salvatge perquè s'està exhaustint. Pel que fa als avets o arbres de Nadal, us aconsello els Abies Excelsa que són els més comuns, o el Picea Hoopssi (l'Avet Blau) molt elegant i que ens permet plantar-lo al jardí, l'Abies Normandiana i l'Abies Masjoanis.

La campanya contra la grip ja està en marxa

LES PERSONES QUE ES VULGUIN VACUNAR PODEN ADREÇAR-SE AL CONSULTORI MÈDIC DE BESCANÓ

La grip és una infecció vírica de les vies respiratòries molt contagiosa. A Catalunya arriba amb l'hivern, la majoria de vegades a partir de la segona quinzena de desembre. En el Consultori Municipal us poden posar la vacuna antigripal, que canvia contínuament (igual que el virus) i que cal posar-se cada any. Les persones que cal que es vacunin i que es troben dins dels grups de risc són les majors de 60 anys, les internades en institucions, les que pateixen malalties pulmonars i cardíques cròniques, les diabètiques, les que tenen malalties renals, les embarassades i les immunodeprimides. També és convenient que es vacunin les persones que poden transmetre el virus a grups de risc i les que treballen en serveis essencials a la comunitat, com ara metges i infermeres.

On us podeu vacunar?

Poden demanar hora al Consultori municipal, a través del telèfon 972 44 25 70. Les persones que formen part dels grups de risc la poden rebre de forma gratuïta. La millor època per vacunar-se és durant els mesos d'octubre i novembre.

Només la grip!!

Aquesta vacuna protegeix contra la grip, però no contra el refredat comú. La vacuna està formada per virus de la grip morts i per tant, mai pot produir la malaltia. El que sí pot ocasionar són petites molèsties locals lleus, que només afecten a un 15 o 20% dels vacunats. És molt estrany que causi febre i malestar. No es pot rebre en cas de malaltia aguda i si hi ha hagut al·lèrgia a una dosi anterior o a algun dels seus components.

La colla excursionista l'Isard assoleix la Pica d'Estats (3.143 m)

Enric Martí

COLLA EXCURSIONISTA DE L'ISARD DE BESCANÓ

“QUAN S'ARRIBA AL COLL DE RIUFRED, EL CAMÍ FRANCÈS I EL CATALÀ COINCIDEIXEN. DES D'AQUEST PUNT ES POT VEURE L'ORDRE D'ATAc ALS QUATRE 3.000: MONTCALM, SOTLLO, PICA D'ESTATS I VERDAGUER”

Els dies 15, 16 i 17 d'agost, la Colla Excursionista l'Isard de Bescanó vam aconseguir una gran fita: culminar la Pica d'Estats (3.143 metres), un dels cims més emblemàtics de Catalunya. A continuació us explicarem com va anar aquesta aventura i com ho vam fer per arribar tan amunt...

El punt de sortida era el Refugi de Pinet, situat a la vall de l'Artigue, al departament francès de l'Ariège. Aquesta zona es troba en la vessant nord del Pallars Sobirà i s'hi accedeix des de la Cerdanya pel túnel de Puimorens, en direcció Ax les Thermes i Tarascon.

Però primer havíem d'arribar al refugi. Així doncs, el dia 15 al migdia vam iniciar la caminada, des del poble de Artigue (1.120 m) fins al refugi de Pinet (2.240 m). Van ser dues hores i mitja de permanent pujada per salvar el desnivell de 1.120 metres. Aquest és un camí molt agradable pel bell mig d'una fageda i al costat d'un torrent. Després vam sortir als grans prats de la vall de l'Artigue. Al costat dret es trobava la formidable muralla del Pic Rouge. El refugi de Pinet (del Club Alpí Francès) no s'albira fins que no hi ets al davant.

El dia 16, a dos quarts de vuit del matí, vam iniciar l'ascensió a la Pica d'Estats. El camí passa per sobre de l'estany d'Estats (que no s'ha de confondre amb el de la vessant catalana), remunta fins a l'estany de Montcalm (2.911 m) i segueix pel petit estanyol de Barz, normalment glaçat i cobert de neu.

Quan s'arriba al coll de Riufred, el camí francès i el català coincideixen. Des d'aquest punt es pot veure l'ordre d'atac als quatre 3.000: Montcalm, Sotllo, Pica d'Estats i Verdaguer. Vam decidir fer la Pica en primer lloc, per si el temps es complicava.

Primer 3.000 del dia

Entre les 10 i les 10.20 vam fer el cim, essent el primer 3.000 del dia. El domini visual era espectacular, malgrat que hi havia boirina. Vam admirar els Cims de Tristaina, Cassamanya i Coma Pedrosa a Andorra; Montsent, Barbote, Mont Roig Certescan Broate i Sotllo al Pallars, i Punta dels tres comtes, Puntussan, Pic Rouge i el Montcalm al vessant francès.

I dos 3.000 més!

En deu minuts ja estàvem al cim Verdaguer (3.125m) assolint el segon 3.000 del dia. I sense necessitat de descendre fins al coll i seguint direcció est, vam culminar el tercer 3.000: el Montcal (3.077 m).

El descens va ser pel mateix camí. Hi va haver parada a l'estany de Montcalm per refrescar-nos i menjar una mica. A dos quarts de tres arribàvem a l'acollidor refugi. El dia 17 al matí, després d'esmorzar, deixàvem el refugi de Pinet. Un mar de núvols cobria tota la vall de l'Artigue. La baixada va ser ràpida; només una parada per contemplar un grup d'isards. El cel s'anava tapant i quan vam entrar a la fageda va començar a ploure fort. Quan ja érem a l'aparcament de l'Artigue plovia fort.

Travessa Vallter-Núria 2003

En aquest cas ens vam reunir un grup d'una trentena de persones. Vam sortir a les 6 del matí des de Bescanó el dia 21 de setembre, en direcció a Vallter 2000. Vam fer parada a Anglès i a Setcases per recollir altres Isards. A les 8 menys cinc, l'autocar ens deixa a l'última corba abans de Vallter 2000, just davant de l'indicador que porta al refugi d'Ulldeter. Comencem a moure'ns a les 8 en punt.

En realitat hi ha dos grups. Un primer grup fa la ruta des del refugi fins a Núria, passant pel Coll de la Marrana, el de Tirapits, el de Noucreus i el de Noufonts. Triguen sis hores i quart. El segon grup surt del mateix refugi d'Ulldeter, però enfila pel coll de la Marrana, Bastiments, Freser, Infern, Coll de Noucreus, Noufonts i fins a Núria. En total, unes set hores.

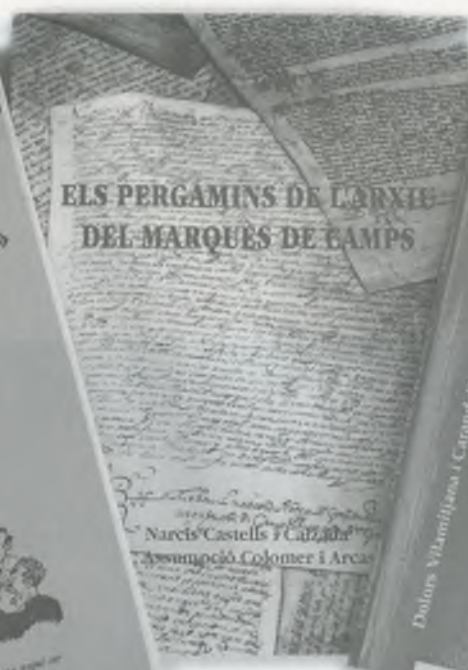
Un cop tots som a Núria, el temps aprofita per descarregar. Durant l'excursió hem tingut una mica de tot: sol, vent, núvols i trons, però no plou fins que tots som a l'Estació de Núria, a aixopluc. Des d'allà, agafem el cremallera per baixar fins a Queralbs, des d'on viatgem amb autocar fins a Bescanó (excepte els que hem recollit durant el trajecte) i arribem a les vuit del vespre.

L'ASCENS CAP AL PIC DE L'INFERN

PART DE LA COLLADA DELS ISARDS DURANT L'EXCURSIÓ A NÚRIA

Recordeu que
podeu adquirir aquests llibres editats
per l'Ajuntament de Bescanó
per 5 EUR